

[Poul Møller.]

ny bestemmelse ind i ligningsloven, som tog sigte på, hvad der skulle ske, når den bestående opsparingspræmiering faldt bort. Vi mener naturligvis ikke, at det er forkert at indføje en regel om opsparingspræmiering i ligningsloven; vi havde gerne set, at den var blevet drøftet på normal vis, men vi mener, man er gået alt for beskedent til værks. Selve princippet er ikke nyt for os. Jeg henleder opmærksomheden på, at der mellem det radikale venstre og os gennem 2 år har stået strid om paterniteten til det. Både det radikale parti og det konservative parti har holdt fast ved, at 500 kr.s renteindtægt burde være skattefri. Jeg minder om, at det radikale venstre ved sidste års behandling af ligningsloven og i foråret ved behandlingen af udskrivningsloven gik ind for det samme. Det kan derfor ikke kaldes overbud, når vi i dag stiller det samme forslag, som det radikale venstre tidligere har stillet. Vi mener, at grænsen bør sættes ved 500 kr., og vi håber, at ikke mindst det radikale venstres medlemmer vil stemme for dette underendningsforslag, der er i bedste overensstemmelse med, hvad partiet tidligere har foreslået. Skulle vort underendningsforslag mod al forventning blive stemt ned, vil vi forsøge at drøfte sagen endnu en gang i udvalget mellem anden og tredje behandling og håbe på, at den højtærede finansminister vil være til stede, så der kan komme noget mere smidighed fra flertallets side ind i forhandlingen og vi måske kan nå et tilfredsstillende resultat på dette punkt.

I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at det konservative folkeparti lægger vægt på at få drøftet spørgsmålet om en indtægtsgrænse for opsparingspræmiering. Det ærede medlem hr. Adam Møller gjorde under finanslovdebatten nogle bemærkninger derom, og da det vel ikke er givet, at der bliver svaret herpå, før udvalget skal fortsætte sit arbejde, måske afgive tillægsbetænkning, vil jeg gerne straks sige, at vort parti vil følge det ærede medlems synspunkter op under udvalgsbehandlingen. Vi mener ikke, at man skal sætte nogen indkomstgrænse, og vi mener, at man ved den foreslåede indkomstgrænse laver et nyt spring i vor skatteskala, således at en mand, der bevæger sig fra 19 900 kr. til 20 100 kr., på én

gang mister sit tidligere skattefri beløb på 200 kr.

Vi går i øvrigt ud fra, at dette beskedne forslag om 200 kr.s renteindtægt som skattefri indtægt ikke er alt, hvad regeringen har planer om at gøre for den private opsparing. Vi går ud fra, at hverken åbnings-talens eller regeringserklæringens ord om fremme af privat opsparing er indfriet med dette forslag om en præmie til folk, der har en formue på op til 4 000 kr., men det vil vi jo sikkert få lejlighed til at tage stilling til. I øvrigt er beløbet på 200 kr. kun en forringelse af den allerede bestående lovgivning om præmiering af opsparing, hvor præmien jo er 300 kr. for den, der har foretaget et indskud på 2 000 kr. i bank eller sparekasse.

Jeg beder altså specielt det radikale venstres repræsentanter og repræsentanterne for Danmarks retsforbund om at stemme for vort underendningsforslag om en forhøjelse af beløbet til 500 kr., og så håber jeg på, at vi under udvalgsbehandlingen kan drøfte indkomstgrænsen. Vedtages dette underendningsforslag, betyder det også, at vi giver en hjælp til de selv-pensionister, hvis stilling svækkes ved de foreslåede nedslagsbestemmelser.

Fra konservativ side rejstes der under ligningslovsforslagets første behandling forskellige spørgsmål, som vi ønskede drøftet under udvalgsbehandlingen. Jeg rejste problemet om de studerendes forhold. Vi taler om de store ungdomsårgange, og det ærede medlem hr. Foged har været inde på én side af denne sag; men en anden side af sagen er jo, om det ikke ville være rigtigt, når vi skal skabe uddannelsesmuligheder for de store ungdomsårgange, at give de forældre en bedre skattemæssig stilling, som selv forsøger at bekoste deres unges uddannelse, og om vi ikke her burde gøre, således som man har gjort i mange andre lande, nemlig give forældrene til unge, der forsørges hjemme og er under uddannelse, et fradrag på samme måde, som de får det for børn under 18 år. Vi rejste også problemet om de mennesker, der holder op med at arbejde på grund af alder. Vi ønskede at få en samlet lovbestemmelse, som gav dem en mulighed for en reduktion af deres indkomstansættelse, når de holdt op med at være arbejdende, således at de kunne